

Tentokráté nikoliv Zrzavohubce, ale..... těžce pracujícího Brtnika.

Brtnik sám o sobě nebyl nikdy vyloženě vánoční typ. Ba naopak si ze mě v dávných dobách velmi utahoval. Ale tak trochu se mu nedivím. Já jsem totiž naopak - to se o mě všeobecně ví - velmi vánoční typ. Který se radostně vyžívá i ve vánočním úklidu, kterej ovšem započne prosíravě už v září a dárky nakupuje v průběhu roku, klidně i v lednu. No a co, když zjistím dobrý nápad, který vím, že potěší, mám pak vystaráno. A ten úklid? Má to svoje hluboký kořeny. Naše máteře zatížené výchovou našich babiček povětšinou uklízely na poslední chvíli, aby se to šécko lesklo. A doma pak bylo nervózní, unaveno a uspěchano. A to k Vánočkám nepatří.

Ten úklid ovšem ano a tak, protože jsem inteligentní bytost (DENNYKY a FIFINA TICHÓ!!!) , tak svou domácnost jsem si nastavila tak, že ten důkladný úklid provedu právě pod dojmem Vánoc a s rozumným nastavením. A tím pádem se dostáváme k tomu, že když konáte vánoční úklid, pustíte si k tomu přece vánoční písničky, ne? Abyste měli - teda spíš měly ☐ - atmosféru, motivaci a aby vám to vodsejpallo.No a co, že je teprve září? Potřebujete motivaci, tak prostě koledy. ☐ Ale uznávám, že to je třeba trochu moc. A manželství je prej jeden velkej kompromis. Takže kompromisně jsem přistoupila na to, že od první adventní neděle až. Ale pak to jedu ve velkým ☐ . Mám celou sadu koled a vánočních písniček. A..... dostáváme se zpátky Brtnik za ty roky nějak to moje vánočnění nasál a hraje to se mnou. Nehudrá už na zdobení interiéru a exteriéru. A baví ho to.

A baví ho i třeba adventní trhy, který já miluju. Dřív to pro něj bylo utrpení a nutný zlo. Ale opracovala jsem ho, naučila jsem ho, a tak se dneska TĚŠÍ! na adventní trhy. Ovšem ne na ledasjaký. Na Staromák do Prahy by nás nikdo nedostal. Kdepak. Ty nejlepší jsou totiž na dvou místech. Na Křivoklátě a v Holomóci, kam jezdíme Prndolínem a potkáváme se tam s Peťou AP. A ona pak zase přijede na ten Křivoklát. Obojí je moc hezká záležitost s atmosférou a duší Vánoc. No a..... letos, stejně jako loni, jedno velký PRT! A to je pro nás takový smutný teda. Šécko člověk vydrží, ale tohle vadí hodně.

A protože hodně je i práce, kterou má Brtnik na hrbu a hódně je poslední dobou i toho, co zas Tali předvádí, tak jsem si řekla, že ale potřebujeme nějakou vánoční akci. Jenže, kde vzít a nekrást? Na to mi odpověděla cesta na poštu. Měla jsem tam nějaký balíček a domů jsme dojeli pochopitelně už za tmy. Popadla jsem čelovku, prachy a mazala dolů do vesnice.

Mohla bych jít po silnici, ale to je zbytečně delší cesta, tak jsem to vzala úvozem - proto ta čelovka. Seběhla jsem k prvnímu domku, zahrnula doprava k poště a uuuuupadla mi čelist.

Vrazila jsem málem do vánočního stromu! Ne, to trošku kecám, ale prostě jak jsem běžela, tak jsem byla najednou tak udivená, když jsem tu vánoční krásu viděla, že jsem málem nezastavila. Na náměstíčku, na zeleném plácku stojí veeeeeeelikánskej smrk a ten dostal takovej vám ale krásnej vánoční kabátek! Měla jsem děsnou radost - "Vánočky sou tadyyyyy!" Chtělo se mi volat. Místo toho jsem upalovala na tu poštu a tam jsem nadšeně povykovala, jak krásnej strom máme. On už se tu zdobí asi deset let, stejně jako pod ním prý zpívají děti, ale doba kurvavirová tomu zadržela zase tipec, stejně jako loni. To jsem ale do vesnice radši nechodila, ještě jsme tu nebyli nastěhovaní a nechtěla jsem případně šířit chorobu, takže jsme byli čistě v Domečku a nikde nelozili. Tak jsem až letos zjistila, jakou nádheru to tady máme.

Když jsem vyšla z pošty znovu jsem si zaobdivovala pod stromem a..... moje oko padlo na statek naproti, kde je jednak denní stacionář a zároveň i ta kavárnička. Statek je taky nádherně vyšňořenej.....a mně se v hlavě urodil plán! My si sem vyrazíme s Brtníkem na sváro. A vypijem si ho venku, jako na trzích!! Žjooooooooooooofka užofkáááá!

Ihned po návratu domů, jsem muži svému oznámila, že si na mě musí vyhradit následující odpoledne, že mám pro něj překvapení. Ten následující den bylo odpoledne dost odporně. Fučel vítr a padala voda. To nejní ideál na to, sedět venku na lavičce a pít sváro. Tak jsem to odpískala, že jindy.

A vyšlo to hned na ten následující den. To bylo naopak vlídno a teplota ideální na to, abyste byli venku v pohodě. Vyslala jsem Brtníka, ať ovenčí ohaříky, ale že nemusí moc dlouho, protože půjdou s námi. Než se vrátili, nacpala jsem do batůžku hrnky a lžičky a omotala je šálou, aby to necinkalo a já svůj záměr nějak neprovařila.

Jakmile se vrátili, připojila jsem se k nim a nasměřovala nás dolů do úvozu vedoucího do vesnice. Netušil vůbec ničehož, takže když stanul před stromkem byl udivenej stejně jako já. Usmívala jsem se a otočila ho ke statku, kterej zářil do tmy světýlkama pod střechou a svícínkama v každém z mnoha okýnek. A pozvala jsem ho na adventní trhy bez trhů ☐ ☐ .

Koukal na mě jako na blázna, ale vytasila jsem se s hrníčkama z batůžku a pravila, že jdu pro sváře. A modlila se, aby ho fakt dělali ☐ . Dělali, takže jsem mohla objednat pěkně dva hrnky červeného sváře a zároveň slečnu ujistit, že nemusí vůbec panikařit. Byla tam totiž úplně první den a vůbec ničehož nevěděla. Ovšem snažila se. Dovedu si představit, jaký to asi je a tak jsem ji opětovně ujistila, že není kam spěchat. Že my prostě budeme venku. A bylo tam fajn. Nebyla velká zima a tak se dalo sedět na lavičce a nebo házet ohaříkům žužlopichlobalonek. To aby z toho taky něco měli.

Svařák byl vynikající. Tak vynikající, že jsme si nakonec dali ještě jeden. Bylo to zase takový vytržení z všedních dní a shonu a jak pravil Brtník, musíme si to zvopáknout. A to jsem teda slyšela hodně ráda. Zvlášť, když to pak řekl i druhý den. Znamenalo to, že se mu akce Adventní trhy bez adventních trhů líbila a to je podstatný. ☐

P.S. ještě k té vánoční atmosféře Brtník má jednu zvláštní vlastnost, všechno přetextovává. Takže i ty vánoční koledy. A dost se s tím nemaže. ☐ ☐ Takže já jsem za ty roky zvyklá na různý, občas dost příšerný ☐ varianty jednotlivých koled a jsem naopak překvapená, pokud si nějakou pobrukuje a.... drží se textu! To je vám najednou tak divný! ☐